

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ (Μτθ. β' 13-23)
29 Δεκεμβρίου 2024

Όλα όσα άφορούν τὸν Δεσπότη Χριστὸν εἶναι θαυμαστὰ καὶ παράδοξα καὶ καταδεικνύουν τὴν οὐσιαστική Του κυριότητα. Μόνο μὲ τὸν λόγο καὶ τὴν θέλησή Του δημιούργησε τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ ὅλα όσα περιέχονται στὴν συμπαντικὴν πραγματικότητα. Ἀπὸ τοὺς φωτόμορφους ἀγγέλους, τὸν ἐντυπωσιακὸν ὑλικὸν κόσμο τῶν πλανητῶν καὶ τῶν ἀστέρων, τὰ πλήθη τῶν πετεινῶν, τὰ ἐφήμερα καὶ ταπεινὰ ἄνθη, τὰ ἐνάλια καὶ τὰ χερσαῖα πλάσματα, μέχρι τὴν κορωνίδα ὅλων, τὸν κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὄμοιώσιν Αὐτοῦ ἄνθρωπο. Τὰ πάντα λαμβάνουν τὸ εἶναι τους καὶ διακρατοῦνται στὴν ὑπαρξή, χάρη στὴ δύναμη καὶ σοφία τοῦ Κτίστη. Όλα τοῦτα δὲν κάνουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ νὰ διαλαλοῦν τὴν κυριότητα καὶ τὸ μεγαλεῖο του Θεοῦ.

Τὸ πλέον θαυμαστὸν ὄμως, τὸ ἄγνωστο καὶ κεκρυμμένο μυστήριο μυστηρίων, εἶναι ἡ Ἐνανθρώπηση τοῦ ἕδιου τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εἶναι παράδοξη, διότι συντελεῖται μὲ τέτοιο τρόπο ποὺ οἱ νόμοι τῆς φύσεως νικῶνται. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ συλλαμβάνεται στὴν ἄσπιλη καὶ παρθενικὴ γαστέρα τῆς Παναγίας, τὴν ὁποία τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καθιστᾶ ναὸ τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ. Ἡ ταπεινὴ κόρη Μαριὰμ γίνεται μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐνῷ ἡ παρθενία της διατηρεῖται καὶ ἡ ἀφθαρσία της δὲν βλάπτεται. Ἡ ἀλόχευτος γαστήρ της τίκτει, χωρὶς φυσιολογικὸν στοὺς ἀνθρώπους τρόπο. Ὁ Θεὸς ταπεινῶνεται, κενῶνοντας τὸν ἔαυτό του καὶ οἰκονομώντας τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Ἐνανθρώπηση εἶναι ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ ἐκ παρθένου καὶ ἡ ἐπιδημία του ἐπὶ τῆς γῆς. Ὁ ὑπερφυὴς τόκος, ὁ ὄποιος παραμένει ἀνερμῆνετο μυστήριο, δὲν ἐλάττωσε τὴν θεότητα τοῦ Χριστοῦ οὔτε καὶ ἀλλοίωσε τὴν ἄκτιστό του φύση, οὔτε μείωσε τὴν θείκή του δύναμη, οὔτε χώρισε τὸν Υἱὸν ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη Τριάδα. Αντ' αὐτοῦ ὄμως ἡ γέννηση σχημάτισε σὲ κτιστὴ μορφὴ τὸν κτίστη τῶν ἀπάντων καὶ ἡ σάρκωση εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα ὁ κόσμος νὰ χωρέσει τὸν ἀχώρητο. Ὁ ἄναρχος ἄρχεται, χωρὶς ἡ Τριάδα νὰ ὑποστεῖ ἀλλοίωση. Ὁ Υἱὸς ἐνώνεται ἀσύγχυτα μὲ τὴν ἀνθρώπινη σάρκα καὶ παραμένοντας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται καὶ νίδος τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ Ἐνανθρωπήσας Θεὸς γίνεται κατὰ πάντα ὄμοιος μὲ ἐμᾶς, πλὴν τῆς ἀμαρτίας, γιὰ νὰ λύσει τὴν κατάρα καὶ νὰ μᾶς ἐλευθερώσει ἀπὸ τὴν ἀμαρτία καὶ τὸν θάνατο. Ὁ σαρκωθεὶς Θεὸς νέκρωσε τὸν θάνατο διὰ τοῦ τάφου του καὶ προσέφερε στὴν ἀνθρώπινη φύση δόξα μέσα ἀπὸ τὴν δική του ἀτίμωση.

Ο Δεσπότης Χριστὸς ἀποτελεῖ τὸν δεύτερο Άδαμ, διότι καὶ ὁ πρῶτος Άδαμ ἦταν τύπος, κατὰ

σάρκα, τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δοῦλος, δηλαδὴ ὁ Ἀδάμ, ἥταν ἀρχὴ τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ὁ Δεσπότης ἀρχὴ τῆς ἀτελεύτητης ζωῆς. Τὸν Ἀδὰμ πλαστούργησαν τάχεια τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σαρκώθηκε μὲ τὸν τρόπο ποὺ μόνο αὐτὸς γνωρίζει. Ὁ Ἀδὰμ ἔγινε κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἐνῶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἄκτιστη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀδὰμ ἐμψυχώθηκε διὰ τοῦ θείου ἐμφυσήματος, ὁ Δεσπότης ἐμφανίστηκε ὑπὸ μορφὴ δούλου. Ὁ Ἀδὰμ εἶχε ὡς ἐνδιαίτημα τὸν παράδεισο καὶ ὁ Δεσπότης ὡς θρόνο τὸν οὐρανό. Ὁ Ἀδὰμ ἥταν ἡ κορωνίδα τῆς κτίσεως, ὅμως ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἑκκλησίας. Ὁ Ἀδὰμ πῆρε καὶ ἔφαγε ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ καὶ εἰσήγαγε στὸν κόσμο τὸν θάνατο. Ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἀπλωσε τὰ χέρια του στὸν Σταυρὸ καὶ λύτρωσε τὸν κόσμο. Ὁ Ἀδὰμ παρακούοντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ ἐκπίπτει τῆς δόξας τοῦ παραδείσου, παρασύροντας στὴ φθορὰ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένιος. Ὁ Ἔνανθρωπής Υἱός, ὑπακούοντας στὸν Πατέρα γίνεται τὸ ἀρχέτυπο καὶ ἡ νέα μήτρα τῆς ἀνθρωπότητας γιὰ τὴν καινὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐπαναγωγὴ τῶν πάντων στὴν ἀρχική τους δόξα.

‘Ο Δεσπότης Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἐπεδήμησε στὴ γῆ καὶ σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου κόρης προσέφερε στὸν κόσμο τὴ σωτηρία. Αὐτὸ τό γεγονὸς εἶναι ἀφορμὴ πανηγύρεως. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν κόσμο τῆς Ἑκκλησίας. Αὐτὸ φαιδρύνει τὴ ζωὴ μας. Αὐτὸ μεταβάλλει τὸ λυπηρὸ τῆς ἐμπονησ πραγματικότητάς μας. Αὐτὸ φανερώνει τὴν ἀνατολὴ τῆς ὄντως ζωῆς μας. Αὐτὸ εἶναι αἴτιο πνευματικῆς χαρᾶς. Τέτοιες ὄφείλουν νὰ εἶναι οἱ χριστιανικὲς πανηγύρεις μας, θεῖες καὶ παράδοξες. Ἔτσι γίνονται ἀναζητήσιμες πηγὲς καὶ θησαυροὶ σωτηρίας.

[dkpdf-button]